

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie

Jubilea a zprávy

Pokroky matematiky, fyziky a astronomie, Vol. 33 (1988), No. 3, 177--182

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/137704>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 1988

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

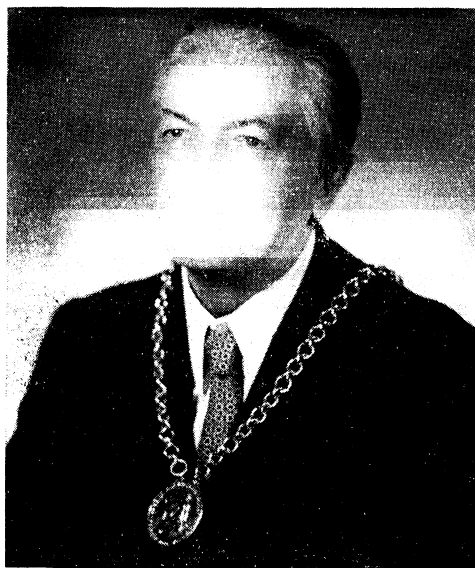

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

jubilea & zprávy

Rukopisy článků k osobním výročím nebo k výročím institucí musí být redakci dodány 9 měsíců před datem výročí, mají-li být publikovány včas.

K SEDEMDESIATINÁM AKADEMIKA
TIBORA KOLBENHEYERA

12. septembra 1987 sme si pripomenuli sedemdesiatiny akademika T. Kolbenheyera — významného vedca medzinárodného mena, jedného z čelných predstaviteľov československej geofyziky s mimoriadne veľkými zásluhami vo vedeckej, vedeckovýskumnej a vedeckoorganizačnej činnosti, ktorý sa právom označuje za zakladateľa modernej geofyziky na Slovensku.

Narodil sa v Rimavskej Sobotě. Stredoškolské štúdium ukončil maturitou na Čs. štát. reálnom gymnáziu v Lučenci r. 1935. V októbri 1935 sa zapísal na prírodovedeckú fakultu Univerzity Karlovej v Prahe, kde študoval matematiku a fyziku. Po okupácii južného Slovenska hortovyvským režimom pokračoval v svojich vysoko-

školských štúdiách na Štátnej univerzite v Budapešti a dokončil ich s vyznamenaním r. 1940. Okrem matematiky a fyziky zaoberal sa v tom čase aj astronómiou, najmä nebeskou mechanikou a stelárnou dynamikou. V r. 1941 obhájil doktorskú dizertačnú prácu z astronómie, teoretickej fyziky a matematiky a získal akademickú hodnosť doktora prírodovedy. V r. 1940—42 pracoval na Štátnom observatóriu v Budapešti. V r. 1942—45 bol zamestnaný ako geofyzik u maďarskej naftovej spoločnosti MAORT v Kapošváre. Po oslobodení Maďarska Červenou armádou pracoval až do októbra r. 1947 ako odborný asistent na Štátnom observatóriu v Budapešti. Odtiaľ reemigroval do vlasti a nastúpil do služieb bývalého Slovenského ústredného geologického ústavu (terajší Geologický ústav Dionýza Štúra) v Bratislave, kde pôsobil v r. 1948—52 ako geofyzik. Súčasne v r. 1950 až 1952 pôsobil ako externý učiteľ na Slovenskej vysokej škole technickej. V októbri r. 1952 prešiel na novozaloženú Vysokú školu technickú do Košíc, kde bol ustanovený docentom pre odbor geofyzika na Baníckej fakulte a v období od r. 1953 do r. 1954 zastával funkciu dekana tejto fakulty. Pri vzniku Slovenskej akadémie vied r. 1953 aktívne prispel k založeniu Geofyzikálneho laboratória SAV (terajšieho Geofyzikálneho ústavu). Bol externým riaditeľom Geofyzikálneho laboratória SAV od jeho vzniku až do r. 1962. V r. 1955 bol menovaný profesorom geofyziky na BF VŠT a v septembri toho istého roku bol menovaný rektorom Vysokej školy technickej v Košiciach. Túto funkciu zastával do r. 1963. V júni 1958 na matematicko-fyzikálnej fakulte UK v Prahe obhájil súbor svojich prác z teórie geoelektrických prúdových polí ako doktorskú dizertáciu, na základe čoho mu bola udelená vedecká hodnosť doktora fyzikálno-matematických vied. Od r. 1966 pôsobil ako profesor na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ, kde bol do r. 1982 vedúcim Katedry teoretickej fyziky a geofyziky. Vo funkčnom období 1962 až 1972 zastával funkciu dekana Prírodovedeckej fakulty UPJŠ. Vo februári r. 1972 bol menovaný akademikom ČSAV, v decembri toho istého roku akademikom SAV. V r. 1979 bol zvolený za čestného člena Maďarskej akadémie vied. V r. 1983 odchádza na Banický ústav SAV v Košiciach.

Za geofyzikálne výskumné práce, ktoré viedli v r. 1951—53 k objaveniu veľkých zásob magne-

zitu pri Podrečanoch, bola akad. T. Kolbenheyerovi r. 1954 udelená Štátna cena Klementa Gottwalda. Za súbor vedeckých prác z oblasti teórie geofyzikálnych polí a interpretačných metód mu bola r. 1978 udelená Národná cena Slovenskej socialistickej republiky. Okrem týchto vyznamenaní dostal akademik T. Kolbenheyer rad iných, nie menej významných ocenení, ktorými spoločnosť vyjadřila úctu a význam jeho práce.

Nám, jeho bývalým žiakom, sa však žiada spomenúť ešte niečo navyše. To, čo dal stovkám svojich študentov, ako láskavý učiteľ, spolupracovníkom ako fundovaný matematický fyzik, sa nedá vtisnúť do žiadneho ocenenia. Publikoval vyše 70 pôvodných vedeckých prác z oblasti geofyziky, vypracoval originálne exaktné matematické metódy, ktoré našli použitie aj v iných fyzikálnych oboroch. Bol a je človekom sčítaným, milujúcim vážnu hudbu, a humánnym. Avšak má ešte čosi navyše, za čo mu chceme poďakovať: mal nás, všetkých svojich svojich žiakov, vždy veľmi rád. Skromne a veľmi taktne usmerňoval naše prvé „vedecké kroky“ a podal pomocnú ruku tak, že sme to mnohokrát ani nepoznali. Nech nám je dovolené to, čo sme my dostali od nášho učiteľa, odovzdať ďalej, aj keď nie v takej dokonalej forme, ale s láskou.

Prajeme nášmu drahému pánu profesorovi mnoho zdravia a dobrej pohody k tomu, aby sa konečne ako dôchodca mohol zahĺbiť do svojej obľúbenej astronómie, na ktorú mu — niekedy aj kvôli nám — predtým málokedy zvýšil čas.

Jaroslava Sisáková, Eva Vargová

ŽIVOTNÍ JUBILEUM

RNDr. MILANA BEDNAŘÍKA, CSc.

Zasloužilý člen JČSMF RNDr. Milan Bednařík, CSc., je naší učitelské veřejnosti dobře znám svou mnohostrannou aktivitou v didaktice fyziky. Snad většina učitelů fyziky měla možnost setkat se s ním na nesčetných seminářích, konferencích a letních školách, na nichž vystupuje s erudovanými a vždy pečlivě připravenými referáty. Málokdo by však hádal, že v občanském průkazu má jako den narození uvedeno datum 1. 5. 1928.

Dr. Bednařík je s učitelstvím těsně spjat od studentských let a svoji první učitelskou kvali-

fikaci získal absolvováním učitelského ústavu v Kroměříži a Olomouci (1947). Po vstupu do praxe měl možnost poznat školství v tak širokém rejstříku „od zdola nahoru“ jako málokdo. Sám o sobě žertem říká, že kromě náboženství a dívčího tělocviku snad není předmět, který by neučil. První zkušenosti získal na tehdejší měšťanské škole v obci Oskavě v okrese Šumperk a na osmileté střední škole v Uničově. Dálkovým studiem na přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého si zvýšil kvalifikaci pro učitelství matematiky a fyziky na středních školách a postupně vyučoval na JŠŠ a SVVŠ v Uničově, Prostějově a Olomouci.

Po krátkém působení na katedře fyziky strojní fakulty VUT v Brně v letech 1963 až 1965 přechází na katedru fyziky a didaktiky fyziky přírodovědecké fakulty UP v Olomouci, kde působí dosud. Po příchodu na katedru, v jejímž čele tehdy stál prof. dr. Josef Fuka, nebylo nesnadné zvolit si zaměření vědecké práce, v níž by byla zúročena předcházející učitelská zkušenost. A tak se dr. Bednařík od počátku působení na tomto pracovišti plně věnuje problematice fyzikálního vzdělávání.

Činnost jubilanta v didaktice fyziky je velmi rozmanitá. Přece však lze vymezit hlavní směr jeho práce, v níž se orientuje na problematiku

vyučovacích a diagnostických metod. Do této oblasti zapadá téma rigorózní práce z r. 1967 i kandidátské disertace z roku 1976. Na jejím základě pak dr. Bednařík získává v roce 1983 vědeckou hodnost kandidáta pedagogických věd v oboru teorie vyučování fyzice.

Pro dr. Bednaříka je charakteristický aktivní zájem o nové a progresivní směry řešení didaktických problémů a jejich využití ve školské praxi. Tomu odpovídá řada časopiseckých studií věnovaných problematice didaktických testů, problémového a programovaného vyučování, kybernetické pedagogice aj. V posledním období je jubilatův zájem zaměřen na využití mikropočítačů ve výuce fyziky.

Vedle hlavního zájmu o metody výuky je třeba připomenout podíl dr. Bednaříka na tvorbě učebnic fyziky. Zde se věnoval jednak teoretickým problémům této významné složky výukových projektů, jednak řešil otázky integrované poznatkové struktury učiva o stacionárních silových polích. Výsledky této práce uplatnil zejména jako spoluautor učebnice pro 1. ročník gymnázia.

Je také hlavním autorem souboru učebnic pro 1. až 4. ročník studijních oborů SOU a spolupracoval na *Sbírcce úloh z fyziky pro SOŠ a SOU*. Práce na nových výukových projektech uzavírá podíl na rukopisu *Přehledu středoškolské fyziky*, který vyjde v roce 1989. Dr. Bednařík je autorem i dalších učebních textů a vysokoškolských skript, zaměřených převážně na profesionální přípravu učitelů fyziky.

Vědecká a odborná práce dr. Bednaříka je provázána i soustavnou organizační činností zejména ve fyzikální pedagogické sekci JČSMF, kde založil a řadu let úspěšně vede odbornou skupinu pro aplikace kybernetické pedagogiky ve výuce fyziky. Podobně přínosná je i jeho práce ve fyzikální olympiádě na různých úrovních od ÚV FO, v němž je garantem kategorie E, až po činnost v KV FO Severomoravského kraje a konkrétní účast na akcích pro nadané žáky. Je také aktivním členem redakční rady časopisu *Rozhledy matematicko-fyzikální*. V roce 1983 obdržel vyznamenání JČSMF za vynikající pedagogickou práci.

Ještě jeden rys osobnosti je pro jubilanta typický. Je to schopnost předkládat závažnou problematiku neformálním a přitažlivým způsobem. V této koncepci také již několik let organizuje v olomoucké pobožce JČSMF oblí-

bené „fyzikální čaje“ pro učitele fyziky, při nichž z „křesla pro hosta“ zaznělo nejedno aktuální téma k problematice fyzikálního vzdělávání i k novým poznatkům z fyziky. A tak přejeme jubilatovi, aby se mu jeho záslužná práce i nadále dařila k prospěchu didaktiky fyziky i celé naší školy.

Oldřich Lepil

10. VÝROČÍ ÚMRTÍ PROFESORA JIŘÍHO FÁBERY

Dne 18. června 1988 si připomínáme 10. výročí úmrtí prof. RNDr. Jiřího Fábery, CSc., člena korespondenta ČSAV, ředitele Matematického ústavu Československé akademie věd a vedoucího katedry matematiky elektrotechnické fakulty ČVUT. Jeho stručný životní běh a jeho pracovní výsledky byly podrobněji publikovány v nekrologu uveřejněném v PMFA, XXIV (1979), č. 1, str. 50–51.

Profeor Fábera za svůj krátký život (zemřel ve svých 48 letech) zanechal za sebou práci a výsledky, na něž dnes navazuje řada jeho následovníků v Matematickém ústavu ČSAV i na katedře matematiky fakulty elektrotech-

nické ČVUT. Zvlášť je třeba připomenout jeho účast ve funkci předsedy celostátní předmětové rady při vypracování moderní koncepce výuky matematiky na ČVUT i ostatních vysokých technických školách; jeho zásluhou byly zařazeny některé nové partie jako např. Lebesgueův integrál, modernizoval integrální počet (zvláště křivkový a plošný integrál), vypracoval osnovy pro nové předměty na technice a začal je přednášet (teorie informace, přednášky pro nadané studenty z funkcionální analýzy, tenzorové algebrы a teorie kódování).

V oblasti vědecké práce se soustřeďoval zvláště na obecnou teorii míry a integrálu a speciální obory algebrы (Caratheodoryovu algebraizaci abstraktní teorie míry a integrálu). Zabýval se také teorií vektorových měr na Booleových algebrách a aplikacemi na geometrické algebrы v Hilbertově prostoru. Vzhledem k příliš předčasné smrti však většinu své odborné práce nestáčil publikovat. Jeho práce byla východiskem pro dílčí úkol Státního plánu základního výzkumu o metodách funkcionální analýzy v kvantových teoriích, jehož byl prvním odpovědným řešitelem. Tento úkol pokračuje prakticky dodnes na katedře matematiky FEL ČVUT pod pozměněným názvem.

V matematickém ústavu se ve funkci ředitele podílel na utváření jeho profilu a zaměření. Jedním z podstatných rysů jeho působení bylo značné sblížení ústavu s vysokými školami a se školstvím vůbec.

Bývalí spolupracovníci profesora Fábery si připomínají při tomto výročí jeho optimistický přístup k řešení pedagogických i vědeckých úkolů, jeho odborně velmi fundovanou a záslužnou práci, třebaže vlivem předčasného skonu nedokončenou. Vzpomínají i na veselého člověka, který dovedl poradit i obětavě pomoci.

Zdeněk Jankovský

MEZINÁRODNÍ OLYMPIÁDA V PROGRAMOVÁNÍ

Ve dnech 23.—30. 8. 1987 se na Slovensku uskutečnila první mezinárodní olympiáda v programování. Tuto novou soutěž talentovaných studentů středních škol uspořádalo ministerstvo školství SSR ve spolupráci s ministerstvem školství ČSR, Jednotou československých matematiků a fyziků, ústředním výběrem matematické

olympiády, SÚV SZM a Ústředním domem pionýrů a mládeže Klementa Gottwalda v Bratislavě. Olympiády se zúčastnila soutěžní družstva z Československa (7 účastníků), ze Sovětského svazu (8 účastníků) a z Bulharska (6 účastníků), přijeli také pozorovatelé z NDR, z Polska a z Maďarska.

Soutěžící i hosté byli ubytováni v Modre-Pieskoch v rekreačním středisku ÚDPM KG Bratislava, vlastní soutěž probíhala v budově gymnázia v Modre. Ve dvou soutěžních dnech řešili soutěžící vždy po dvou úlohách. Úlohy vybrala mezinárodní jury z návrhů, které přivezli vedoucí delegací zúčastněných zemí tak, jak je tomu zvykem i na mezinárodní matematické olympiádě. Ve všech čtyřech soutěžních úlohách bylo úkolem vytvořit algoritmus pro řešení nějakého problému, řádně ho popsat, vysvětlit a zdůvodnit. Požadoval se také přepis tohoto algoritmu do formy programu v libovolném vyšším programovacím jazyce.

Pro všechny účastníky olympiády připravili pořadatelé bohatý doprovodný program, ve kterém pamatovali na výlety, exkurze do závodů, besedy i sportování. Vedoucí jednotlivých výprav, jejich zástupci, členové mezinárodní jury a zahraniční pozorovatelé byli v průběhu soutěže přijati ministrem školství SSR. Během celého týdne také probíhala jednání zástupců všech zúčastněných zemí o náplni a zajištění dalších ročníků mezinárodní olympiády v programování.

Ihned po skončení vlastní soutěže přistoupili vedoucí delegací k opravování odevzdaných řešení. Po vzoru mezinárodní matematické olympiády proběhla i mezinárodní koordinace hodnocení úloh. Nejlepší účastníci soutěže obdrželi celkem dvě I. ceny, tři II. ceny a pět III. cen, dále byla udělena zvláštní cena nejmladšímu účastníkovi (SSSR). Naši studenti si vedli v soutěži velice dobře, získali jednu I. cenu, jednu II. cenu a dvě III. ceny. Sovětské družstvo vybojovalo jednu I. cenu a tři III. ceny, družstvo z Bulharska dvě II. ceny.

Třem nejspěšnějším řešitelům 1. mezinárodní olympiády v programování věnovala Jednota československých matematiků a fyziků plaketu JČSMF a věcný dar. Mezi odměněnými byli i dva soutěžící z Československa — celkový vítěz VLADAN MAJERECH z gymnázia v Pardubicích a třetí v pořadí PAVEL KOZLOVSKÝ z gymnázia v Jindřichově Hradci.

Pavel Töpfer

5. EVROPSKÉ SETKÁNÍ MLADÝCH STATISTIKŮ V DÁNSKU

Ve dnech 17.—21. srpna 1987 se ve druhém největším městě Dánska Århusu konalo 5. evropské setkání mladých statistiků (5th European Young Statisticians Meeting). Setkání připravili pracovníci statistického oddělení univerzity v Århusu J. L. JENSEN a M. SØRENSEN. Zúčastnilo se ho 50 matematiků z celé Evropy (po 1—3 z jednotlivých států) a 2 hosté z USA. Z československa se zúčastnili zástupci pražské a bratislavské matematicko-fyzikální fakulty a fakulty stavební ČVUT v Praze.

Každý z účastníků proslovil dvacetiminutové sdělení o vlastní výzkumné práci, na něž navázala diskuse. Přednášky probíhaly každý den ve dvou tříhodinových blocích. Byly věnovány mnoha oblastem statistiky (teoretická, asymptotická statistika, teorie odhadů) i pravděpodobnosti (aplikovaná pravděpodobnost, stochastické procesy) a dokumentovaly šíři zájmů mladých statistiků i šíři problematiky studované na jednotlivých evropských pracovištích. Jako zvaný řečník vystoupil prof. OLE BARNDORFF-NIELSEN z pořádající univerzity.

Důležitým přínosem akce je vzájemné poznání mladých pracovníků v oboru pravděpodobnost a matematická statistika, porovnání vlastní odborné úrovně s ostatními účastníky a získání přehledu o současných trendech vývoje statistiky a pravděpodobnosti.

Velmi zajímavé byly i večerní neformální diskuse účastníků (např. porovnání systémů školství v jednotlivých zemích) a v neposlední řadě i poznání života v Dánsku (pro všechny účastníky byl organizován výlet do malebného městečka Ebeltoftu se sklářským muzeem a mnoha pracemi čs. autorů).

Chtěli bychom upozornit, že Československo bylo vybráno jako pořadatel příštího setkání mladých statistiků, které se má konat v roce 1989 v Bechyni v Domě vědeckých pracovníků. Předpokládá se účast asi 50 zahraničních matematiků a 10—15 z ČSSR. Předsedou organizačního výboru 6. evropského setkání mladých statistiků je RNDr. MARTIN HÁLA z katedry matematiky a deskriptivní geometrie stavební fakulty ČVUT, Thákurova 7, 166 29 Praha 6.

Marek Malý

BESEDA PRO INSPIRACI

Jako každoročně v uplynulých letech i 9. celostátní přehlídka středoškolské odborné činnosti přinesla nové přístupy v řadě výchovně vzdělávacích momentů práce se žáky. Důležitým aspektem se stala možnost žáků podrobněji se seznamovat s rozhodujícími směry komplexního rozvoje společnosti a se způsoby řešení některých úkolů vyplývajících z československé účasti na tomto dlouhodobém programu vědeckotechnického rozvoje. Na žádost Ústřední hodnotící komise středoškolské odborné činnosti podpořil rozvíjenou linii práce s talentovanými žáky v oborech matematika a fyzika i místopředseda ČSAV akademik S. KUBÍK.

Setkání talentovaných žáků s významnými představiteli československé vědy se stávají nedílnou součástí aktivní motivace žáků pro odbornou práci, místem důležité výměny názorů, prostředkem pro inspiraci ke konkrétním tématům další samostatné práce žáků. Proto byla na závěr odborných přehlídek prací žáků v oborech matematika a fyzika uspořádána beseda se členy korespondenty ČSAV prof. RNDr. M. FIEDLEREM, DrSc., a doc. RNDr. M. MATYÁŠEM, DrSc., kteří přišli mezi žáky na gymnázium v Ústí nad Labem, kde probíhala přehlídka v přírodovědných oborech. Besedu řídil předseda Ústřední hodnotící komise RNDr. Z. KLUIBER, CSc., dále se jí zúčastnili předsedové a členové hodnotících komisí obou oborů a pracovníci gymnázia.

Prof. Fiedler a doc. Matyáš se před vlastní besedou seznámili s pracemi žáků v celostátní přehlídce. Byli informováni tajemníkem ÚV SSM PhDr. P. BERNACKÝM o celkové úrovni přehlídky a o současné a předpokládané koncepci středoškolské odborné činnosti. Předseda Ústřední hodnotící komise pak hovořil o vyhodnocení prací a podal celkový přehled výsledků celostátní přehlídky.

V úvodu besedy prof. Fiedler a doc. Matyáš stručně charakterizovali osobní zkušenosti ze studia i z vlastní vědecké práce a vyzvali žáky k diskusi. Dotazy žáků se týkaly problematiky eukleidovské a neeukleidovské geometrie, polarografie, fyziky polovodičů, supravodivosti a řady dalších oblastí matematiky a fyziky. Několik dotazů položili žákům i prof. Fiedler a doc. Matyáš. Žáci se vyjádřili ke studiu ze středoškolských učebnic a poukázali též na

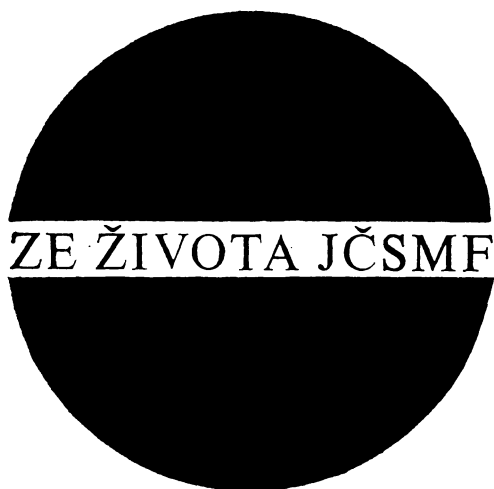
skutečnost, že k objasnění mnoha pojmů využívají i učebnice staršího data.

Beseda měla přátelský ráz a přinesla žákům cenné informace, které jsou pro jejich středoškolské i nastupující vysokoškolské studium velmi důležité. Nezbytnost hlubšího promyšlení orientace talentovaných žáků na práci v oblasti jejich specializovaných zájmů je zásadní pro další rozvoj těchto studentů ve středoškolské odborné činnosti a výrazně i v matematické a fyzikální olympiádě.

Žáci srdečně poděkovali prof. Fiedlerovi a doc. Matyášovi za jejich odborný výklad i za odpovědi na všechny dotazy a uvedli, že beseda jim přinesla povzbuzení do další samostatné

odborné práce a přípravy k vysokoškolskému studiu. Také ústřední hodnotící komise vyjádřila oběma hostům dík za jejich účast na besedě i za jejich podporu práce talentovaných žáků i objasnění důležitosti jejich orientace k matematice a fyzice. Takto pojatá beseda se stala příkladem pro obdobné akce, se kterými se počítá při příležitosti 10. celostátní přehlídky středoškolské odborné činnosti v roce 1988. V nadcházejícím období by měly být stanoveny rozhodující směry dalšího rozvoje této významné mimoškolské odborné aktivity žáků středních škol.

Zdeněk Kluíber

Zprávy o jednorázových akcích je třeba dodávat redakci do 1 měsíce od skončení akce.

PROBASTAT '87

V dnech 31. 8.—4. 9. 1987 sa v Liptovskom Jáne v chate pionierskeho tábora ONV Liptovský Mikuláš konalo stretnutie československých štatistikov a probabilistov Probastat '87. Podujatie organizačne zabezpečila JSMF — pobočka

Žilina v spolupráci s Vysokou vojenskou technickou školou ČSSP v Liptovskom Mikuláši.

Ako už tradične program okrem krátkych referátov obsahoval dva desaťhodinové kurzy, a to z teórie pravdepodobnosti „*Elementy teórie pravdepodobnosti na logikách*“ (S. PULMANNOVÁ, MÚ SAV) a „*Geometria a matematická štatistika*“ (A. PÁZMAN, MÚ SAV) z matematickej štatistiky.

Krátke referáty odznali v troch sekciách:

— „*Štatistika v iných odboroch*“ (J. CHAJDIÁK, S. BODJANOVÁ a J. CHAJDIÁK, P. DERERA, L. KUBÁČKOVÁ, V. MAKIŠ, J. LUHA, I. MOLL, L. KUBÁČEK),

— „*Teoretická štatistika*“ (J. ČAVOJSKÝ, M. JANŽURA, M. KOUTKOVÁ, F. ŠTULAJTER, J. Á. VÍŠEK, J. VOLAUFOVÁ a P. VOLAUF, A. SLOBODOVÁ, P. LACHOUT, J. STUHLÝ),

— „*Teória pravdepodobnosti a fuzzy problémy*“ (B. RIEČAN, J. BÁN, A. DVUREČENSKIJ, A. PARULEKOVÁ a I. PARULEK, I. DOBRÁKOV, I. MIZERA, T. NEUBRUNN, R. POTOCKÝ, P. MALICKÝ, M. KALINA, B. HARMAN a F. CHOVANEC, F. CHOVANEC a F. KŮPKA, J. HALUŠKA, A. PARULEKOVÁ a E. RYBÁRIKOVÁ, B. STEHLÍKOVÁ).

Tlač zborníka s textom hlavných prednášok a resumé krátkych referátov zabezpečila VVTŠ ČSSP v Liptovskom Mikuláši.

Stretnutia sa zúčastnilo 51 účastníkov. Ďalšie stretnutie sa plánuje na rok 1989.

Ludmila Kubáčková